

ת"פ 65743/07/18 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65743-07-18 מדינת ישראל נ' טחימר (אסיר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י פמ"י פלילי

המאשימה

נגד

אשרף טחימר (אסיר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מחמד ח'לאילה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**) ובעבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.6.17 בסמוך לשעה 10:00, שהה הנאשם באגף עצורים שבבית משפט העליון בירושלים. בעודו ממתין הנאשם לדיון בעניינו ובעקבות סירוב סוהרי שב"ס לבקשה של הנאשם, החל לגדף ולאיים על הסוהרים ואף להכותם. בעת שניסו הסוהרים להשתלט על הנאשם, התנגד הנאשם לכבילתו באופן אלים וכן בעט באחד הסוהרים. כמו כן, בעט הנאשם בסוהר נוסף ופגע בידו, וכן גידף וירק עליו ועל יתר הסוהרים. הנאשם המטיר על שאר הסוהרים במקום קללות, גידופים ואיומים בכך שאיים על שלומם ועל שלום ילדיהם.

ברקע הדברים יוער כי הנאשם עצור עד תום ההליכים בתיק אחר שמתנהל בבית המשפט המחוזי בחיפה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על עונש שלא יפחת מ-11 חודשים על סמך מתחם שבין 7 ל-12 חודשים, בהתאם לפסיקה שהוגשה וטיעוני ב"כ המאשימה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של מאסר מותנה, ופירט את נסיבותיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערכים המוגנים הנוגעים לצורך בשמירה על אנשי מערכת אכיפת החוק. הסוהרים אינם צריכים להיות חשופים לאלימות מצד אנשים עליהם הם מופקדים מתוקף תפקידם, ועל בית המשפט לקדם את הערכים של הגנה על עובדי ושלוחי הציבור במילוי תפקידם. ברע"פ 5579/10 **קריה נ' מ"י** (מיום 02.08.2010) נכתב כך:

"על התנהגות שכזו לא ניתן לעבור לסדר היום וחובה עלינו להכביד את ידינו כנגד מי שלוקחים חרות לעצמם לפגוע בצורה כה קשה בנציגי החוק במדינת ישראל. יש להוסיף בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, 'וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו'... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם ... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים ..." (עמ' 6-7 להחלטה).

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה, כי הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום היא ברף בינוני - גבוה נוכח אופי האיומים שהשמיע הנאשם כלפי הסוהרים שהינם איומים קונקרטיים בפגיעה בחייהם ובחיי בני משפחותיהם, וכן נוכח תקיפת הסוהרים אשר אף הביאה לפגיעה בידו של אחד הסוהרים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: הנאשם תקף את הסוהרים בכך שבעט בהם ואחד מן הסוהרים אף נפגע בידו. הנאשם גידף, קילל וירק על אחד הסוהרים, מבלי שהסיטואציה שבה היה נתון (בתא מעצר בבית המשפט העליון) הרתיעה אותו מלנהוג בכוחניות. אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בהתלהטות הרוחות, בסיטואציה לא פשוטה. נגרם נזק כתוצאה מהמעשים ובסיטואציה "טעונה" שכזו, פוטנציאל הנזק משמעותי.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מ"י** (מיום 17.3.11), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת שוטר ואיומים. הנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל; בע"פ (מח' חי') 3287/08 **מ"י נ' ברדוגו** (מיום 10.7.08), התקבל ערעור על קולת עונשו של הנאשם, אשר ביצע מספר עבירות של העלבה ותקיפת עובד ציבור (שוטר). הנאשם נדון לאחר הערעור ל-15 חודשי מאסר בפועל; ב **מ"י נ' עזאלדין** (מיום 27.10.14), הורשע נאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור בין כותלי הכלא. הנאשם, בהיותו אסיר, תקף סוהר בזמן שלקח אותו למרפאה, בכך שהכה בפניו באגרופ. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל; בת"פ (ראשל"צ) 11296-11-10 **מ"י נ' אביטל** (מיום 28.4.15), הורשע הנאשם בשתי

עבירות איומים שבוצעו בין כותלי הכלא. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, 7 מתוכם במצטבר ו-5 בחופף למאסרו; בת"פ (חד') 29069-12-14 מ"י נ' חאג' (מיום 28.2.16), הורשע נאשם במספר עבירות של איומים כלפי עובדי ציבור. הנאשם, בהיותו אסיר, איים מספר פעמים הן על סגן מפקד צוות ביחידת נחשון והן על חוקר במשטרה. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 6 חודשים ל - 18 חודשי מאסר בפועל אך יש להגביל את הגבול העליון לעתירת המאשימה, דהיינו 12 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם בשנות הארבעים לחייו, גרוש ואב ל-3 ילדים כשהגדול כבן 17. מצד אחד ולקולא, הנאשם נטל אחריות למעשים והביא בכך לחיסכון משמעותי במשאבים, לנוכח המורכבות הצפויה בשמיעת התיק, שהייתה כרוכה ככל הנראה בהעברת התיק למחוז אחר. מצד שני ולחומרא, עברו הפלילי של הנאשם כולל 36 הרשעות קודמות (!) ומרביתן בעבירות אלימות לא פשוטות, והוא ריצה במצטבר למעלה משש שנים בכלא לאורך שנים ארוכות, כשחלק מהעבירות בהן הורשע הן איומים ואלימות כלפי עובדי ציבור.

המיקום במתחם - לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא ויש למקם את הנאשם סמוך למחצית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו החל מיום מתן גזר הדין. מובהר כי מעצרו הנוכחי של הנאשם אינו קשור לתיק זה ולכן אין לנכות תקופה זו מתקופת המאסר שהטלתי. אציין כי בעת הקראת גזר הדין החלטתי להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר, אך לאחר ששמעתי שוב את דברי הנאשם, לאחר הקראת גזר הדין, החלטתי להפחית את תקופת המאסר ל-6 חודשים, כאמור ברישא לסעיף.

ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור כל עבירת אלימות כלפי עובד ציבור או שוטרים, לתקופה של שנתיים מיום שחרורו.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א סיוון התשע"ט, 24 יוני 2019, במעמד הצדדים.